

Scinteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1773

4 PAGINI — 20 BANI

Miercuri 12 ianuarie 1955

CUCERITORII PĂMÎNTURILOR ÎNTELENITE

VREM ȘI NOI SA FIM acolo unde e greu, unde sint mai necesare brațele noastre tinere. Chiar dacă ne va bate vîntul, iar soarele ne va arde mințile, chiar dacă nu vom dormi de ajuns în timpul semănăturii sau al recoltării, noi răm să lucrăm ca tractoriste sau combinere. Făgăduim să ne însușim repede și bine noile profesii". Rîndurile acestea din scrisoarea a două tinere muncitoare vorbesc grăitor despre elanul cu care mii de tineri sovietici răspund chemării Partidului Comunist de a da viață pămînturilor întelenite.

Despre dorința lor de a-și aduce aportul la această măreață operă au vorbit comsomoliștii și tinerii din Moscova și regiunea Moscova la o mare adunare care a avut loc zilele trecute. Ei au chemat comsomoliștii și tinerii din întreaga Uniune Sovietică să le urmeze exemplul.

Cu bucurie și mîndrie au ascultat tinerii participanți la adunare cuvîntarea primului secretar al C. C. al P.C.U.S., tovarășul N. S. Hrușciov. Încrederea Partidului în vigoarea morală a tineretului sovietic, înalta apreciere dată muncii sale pe pămînturile întelenite aprind și mai puternic în sufletele tinerilor patrioți, hotărîrea de a-și cruța forțele în această muncă nobilă care contribuie la ridicarea bunei stări a poporului sovietic, la întărirea puterii statului sovietic.

Viața oamenilor sovietici devine din an în an mai îmbelsugată, cerințele lor cresc necontenit. Pentru ca oamenii muncii să poată cumpăra mărfuri tot mai multe, mai variate și mai bune trebuie să se dezvolte larg producția cerealelor — înnumărat izvor de belșug al Țării Sovietice.

De aceea, Partidul Comunist și Guvernul Sovietic au trasat sarcina valorificării uriașelor întinderi de țelină, de o neobișnuită rodnicie, din Kazahstan și Siberia. În anul 1956, suprafețele însămirate de pe pămînturile valorificate vor ajunge la 28-30 milioane hectare. De pe această întindere uriașă, poporul sovietic va primi cel puțin 300 milioane chintale de cereale.

Nu a trecut nici un an de cînd primii entuziaști au pornit spre etapele necunoscute din Kazahstan și Altai. Dar cît de bogate sînt rezultatele muncii lor: peste 17 milioane de hectare de pămînturi noi arate în cursul anului 1954, milioane de puduri de grîne dăruite patriei.

Pe harta Uniunii Sovietice există în prezent noi puncte — mici orașele care vorbesc despre munca entuziasată a celor peste 100.000 de tineri plecați în primăvara trecută, cu foi de drum primite de la Comsomol. 124 sovhozuri au apărut în stepe, de curînd încă pustie. În noile orașe, viața se desfășoară din plin. Oamenii locuiesc acum în case bine amenajate, fac cumpărături la magazine noi, iau masa la cantină, își petrec timpul liber la club. Ei se bucură că toate acestea au fost înălțate de minile lor, că țînutul pe care l-au îndrăgit înfloreste pe zi ce trece. Asemenea înaltașilor lor care odinioară au plecat să construiască în taiga orașul tinerișii — Comsomol-pe-Amur — ei nu se vor mai despărți niciodată de acest țînut — o parte a aceluiași nemărginit pămînt sovietic — țînutul de care îi leagă fericirea marilor victorii dobîndite în muncă, primele amintiri ale tinerilor familii întemeiate aci.

Nu a fost ușoară munca tinerilor cutetătorii. Au avut de înfruntat și asprimea gerului și arșița și greutățile începutului. — profesionale noi pentru mulți din ei, viața în corturi, neobișnuită pentru tinerii deprinși cu condițiile vieții de la oraș.

dar nici o greutate n-a putut birui avîntul comsomoliștilor și al celorlalți tineri sovietici. Tineretul sovietic este mîndru că lui i-a fost încredințată sarcina de a trezi la viață aceste țînuturi, de a-și aduce aportul la creșterea bunei stări a oamenilor sovietici.

Alături de ei erau noii prieteni — calnicii care l-au primit cu dragoste, care s-au străduit să-l ajute, să-i împărtășească experiența lor de muncă. Tinerii plecați să muncească pe pămînturile întelenite simțeau alături de ei pe tovarășii rămași la sute de kilometri depărtare, în Ucraina sau la Moscova, la Leningrad sau în Estonia, de la care seoseau scrisori pline de căldură și nenumărate daruri: aparate de radio și schiuri, cărți și instrumente muzicale, jucării pentru micuții din primele creșe și grădinițe, pentru cei care abia aveau să se nască. Ei au simțit necontenit grija părintească a partidului și a guvernului care le trimiteau zeci de mii de mașini pentru ca munca lor să fie mai ușoară și mai spornică, sute de mii de tone de mărfuri pentru ca în noile locuri să nu ducă lipsă de nimic.

Anul acesta, munca de valorificare a noilor pămînturi va lua o amploare și mai mare.

Minunate perspective deschide cuvîntarea tovarășului N. S. Hrușciov în fața tinerilor dornici să supună noii și noi pămînturi nefolosite pentru înflorirea Patriei lor. În viitor, întinderi mănoase dar lăstate în paragina de dîncolo de Altai, din Krasnoîarsk, Habarovsk și Sahalin, lucrate de mîni harnice, vor putea da recolte bogate.

Comsomoliștii, tinerii sovietici, au răspuns cu înflăcărare hotărîrii partidului de a spori întinderea suprafețelor însămirate de pe pămînturile valorificate. Mii și mii de tineri cer să fie trimiși la muncă pe pămînturile întelenite și virgine. Numai în citeva zile, organizațiile comsomoliste din Moscova și regiunea Moscova au primit 3000 de cereri în acest sens din partea tinerilor patrioți. Comsomoliștii A. Lobanov, A. Gnalko, B. Martînenko și I. Zalozni, membri ai unei brigăzi de lăcătuși-montori de la uzina „Moskabel” din Moscova au trimis comitetului raional de comsomol o scrisoare scurtă dar semnificativă: „Trimiteți întreaga noastră brigadă pe pămînturile întelenite” — au scris ei.

În curînd se vor îndrepta spre țînuturile din estul Uniunii Sovietice cu pămînturi nefolosite, noi detașamente de tineri entuziaști. Le vor urma exemplul nenumărați tovarășii de ai lor din toate colțurile marii Țări a Socialismului, însuflețiți de victoriile dobîndite, hotărîți să lupte cu tot atîta dirigență ca și primii voluntari, pentru a merita astfel pe deplin marea încredere pe care le-o acordă partidul.

Eroismul de care dau dovadă comsomoliștii și tinerii sovietici în marea operă de valorificare a noilor pămînturi, dirigența cu care biruie ei toate greutățile, umplu de admirație tineretul din țara noastră. Tinerii noștri țărani muncitori și tractoriști se străduiesc să contribuie cît mai din plin la ridicarea nivelului agriculturii noastre, la înfăptuirea sarcinii trasate de partid cu privire la sporirea producției cerealiere astfel ca în anul 1955 să se ajungă la 10 milioane tone de grîu și porumb. Un puternic imbold în această muncă de seamă îl constituie minunatul exemplu al comsomoliștilor care valorifică pămînturile nefolosite pentru ca belșugul să domnească și mai mult în viața poporului sovietic.

Hotărîrea C. C. al P. C. U. S. cu privire la ziua amintirii lui V. I. Lenin

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite „Pravda” și alte ziare centrale publica textul integral al Hotărîrii C.C. al P.C.U.S. cu privire la ziua amintirii lui V. I. Lenin, semnată de N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. După moartea lui V. I. Lenin s-a statornicit tradiția de a cinsti memoria lui V. I. Lenin — marelui întemeietor și înțeleptul conducător al partidului comunist și al statului sovietic — în ziua încheierii sale din viață — 21 ianuarie.

În primul an după încheierea din viață a lui V. I. Lenin, în constința poporului sovietic și a partidului comunist această zi a fost legată direct de evenimentul dureros al încheierii din viață a marelui conducător V. I. Lenin; aceasta explică caracterul solemn de doliu al măsurilor pentru cinstirea memoriei luminoase a lui V. I. Lenin.

În cel 30 de ani care au trecut de la moartea lui V. I. Lenin, în țara noastră au avut loc gigantice transformări socialiste. Călătorindu-se după învățătura nemuritoare a marxism-leninismului, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a însuflețit și organizat poporul sovietic în vederea înfăptuirii planului leninist de construire a socialismului în țara noastră. Într-un timp foarte scurt, patria noastră s-a transformat dintr-o țară agrară înapoiată într-un puternic stat socialist industrial-cohozitic.

Urînd calea indicată de Lenin, sub conducerea Comitetului Central, în frunte cu I. V. Stalin, partidul a dus poporul nostru la victoria socialismului. În prezent, se îndeplinește sarcina dezvoltării puternice și continue a forțelor de producție ale societății socialiste, a ridicării nivelului material și cultural de trai al poporului sovietic, se traduc în viață măsuri pentru trecerea treptată de la socialism la comunism.

Leninismul este o mare învățătură dătoare de viață, care uminează calea construirii comunismului. Lenin trăiește în

mărețele opere ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în nobile succese ale patriei noastre sovietice, care pășește cu încredere pe calea spre comunism.

Idelle lui Lenin exercită o puternică influență asupra întregului mers al istoriei mondiale. Idelle lui Lenin trăiesc și înving în operele oamenilor muncii din lagărul păcii, democrației și socialismului, în mișcarea internațională pentru pace și prietenie între popoare, pentru democrație și socialism, mișcare care crește și se întărește continuu.

În constința popoarelor din țara noastră și a oamenilor muncii din întreaga lume, de numele lui V. I. Lenin, de învățătură lui sint legate marile victorii ale oamenilor sovietici în construirea societății comuniste. De aceea, astăzi este mai indicat să se cinstesc memoria lui V. I. Lenin nu în ziua încheierii sale din viață, ceea ce imprimă acestui zile un caracter de doliu și durere, ci în ziua nașterii lui V. I. Lenin — 22 aprilie, atribuindu-se acestui dată un caracter de sărbătoare, ceea ce va corespunde mai bine întregului spirit al leninismului — învățătura veșnic vie, dătoare de viață.

C.C. al P.C.U.S. HOTARAȘTE:

Ziua comemorării lui V. I. Lenin, marelui conducător al oamenilor muncii și întemeietor al statului sovietic socialist, va fi sărbătorită în mod solemn în ziua nașterii lui V. I. Lenin — 22 aprilie. În această zi se va expune pe larg importanța ideilor atotbiruitoare ale marxism-leninismului și succesele obținute în construirea comunismului. În ajunul sărbătorii vor fi organizate adunări solemne ale organizațiilor de partid, sovietice și obștești, precum și conferințe și convorbiri în întreprinderi, instituții, cohozuri și sovhozuri, despre viața și activitatea lui V. I. Lenin și despre importanța ideilor leninismului în construirea societății comuniste.

Să contractăm cît mai multe animale

Ascultînd de sfaturile deputaților și tovarășilor de la cooperativă în legătură cu avantajele de care ne vom bucura, dacă vom contracta animale sau produse lactate cu statul, în anul ce a trecut, am contractat și eu un porc gras. La predare — porcul a cântărit 185 de kg. Pentru el am primit suma de 2220 lei.

De asemenea, mi s-a făcut reducere la cotele datorate statului: am fost scutit de 363 kg. porumb și 37 kg. carne de porc. Tot în anul ce a trecut eu am contractat și dat centrului de stringere a laptelui prin I.S.P.L. cantitatea de 800 litri lapte pentru care am primit o importantă sumă de bani.

Am citit de curînd Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de

contractare și achiziții de animale, păsări și produse animale. Din ea se desprinde grija permanentă pe care o poartă partidul nostru țăranelor muncitori. Avantajele despre care se vorbește acolo, sînt multe. Astfel, citînd Hotărîrea, m-am oprit în mod special la punctul 15, aliniatul E., hotărîndu-mă să împrumut bani prin Banca Agricolă pentru a-mi cumpăra încă o vacă — în condițiile prevăzute în Hotărîre.

Tot în acest an, voi contracta cu statul doi porci grași, iar pînă la 1 martie a.c. voi preda 400 litri de lapte centrului I.S.P.L. din comună. Contractînd aceste produse cu statul sînt conștient că contribuîți și eu la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, iar venitul gospodăriei mele va crește simțitor.

CRISAN PETRE
țărăn muncitor cu gospodărie individuală din comuna Nojorid, regiunea Oradea

Putem depăși propriile noastre realizări

Acum cîva timp muncitorii, tehnicienii și inginerii fabricii „SOLIDARITATEA” din Satu-Mare, tineri și vîrstnici, au obținut o însemnată victorie. Ei și-au îndeplinit înainte de termen sarcinile de plan la toți indicii pe anul 1954. La constătuirea ce a avut loc cu ocazia începerii producției pe 1955 a reușit să întreprinderea, poate și trebuie să producă mai multe produse în noul an. Dăm mai jos cuvîntul citorva din muncitorii acestei întreprinderi.

Cît de plăcută este o casă ale cărei ferestre sînt împodobite cu perdele lungi, dantele! Și cît de bine te simți cînd la vitrinele magazinelor textile apar pulovere, rochii, pantaloni, tricouri și altele, lucrate cu panglici de diferite culori.

Nu mai puțin îți crește mîndria, cînd din magazine gospodinele cumpără fițele pentru lămpi de gît și de noaptea și spun: — Să ne mai dați încă două bucați din acestea, pentru că sînt foarte bune.

Cumpărătorii n-au de unde să știe că fițele de lămpi, perdelele, dantele, elasticul și panglicile de culori diferite de la diferite confecții, sînt lucrate la fabrica „Solidaritatea”.

Not însă care vedem toate acestea, înțelegem bine felul în care muncim. A fost însă o vreme cînd în activitatea noastră se manifestau mari lipsuri.

De pildă, în primul și al doilea trimestru al anului care a trecut, ne mulțumeam doar cu îndeplinirea planului. Nu ne preocupam de cost al produselor, iar planul pe sortimente nu îl îndeplineam întotdeauna.

În această problemă a intervenit în rîndurile tineretului comitetul organizației de bază U.T.M. sub îndrumarea organizației de partid. În darea de seamă pe trimestrul al doilea, s-a analizat de ce este importantă reducerea prețului de cost al produselor, iar planul pe sortimente nu îl îndeplineam întotdeauna.

În toată discuțiile s-au făcut o serie de propuneri însemnate care au dus la întocmirea unui plan de măsuri concrete. Printre acestea putem aminti citeva din cele mai semnificative:

— Pentru creșterea continuă a productivității muncii, s-a hotărît să se caute noi căi pentru descoperirea rezervelor interne ale fabricii. Aceste căi, sprijineau de fapt și îndeplinirea planului la toți indicii. Pentru extinderea metodelor științifice Covalov, Jandarova, marșrut, Ciuchich și Baschirov cit și inițiativa tinerii Popa Maria din București, s-a hotărît mobilizarea tinerilor la cursurile de minim tehnic din fabrică.

S-a mai hotărît de asemenea și popularizarea și intensificarea mișcării inovatorilor, factor de seamă în sporirea productivității muncii.

Încă din primele zile, muncitorii vîrstnici și tineri au dovedit că știu nu numai să vorbească, dar să și traducă în fapte propriile lor propuneri, prin aplicarea căroră în viață erau convinși că vor ajunge în fruntea întrecerii. Preocupări de seamă au început să-și frîmînte pe o serie de utemiști printre care și Erdel Ioșif, Popa Ioan, apoi mai mulți tineri de felul Mariei Mîndrinek. Cercetînd biblioteca fabricii, cu sorținul cabinetului tehnic, ei au realizat ajutăți de inovatori mai vîrstnici, o serie de inovatii și mici mecanizări, care au adus fabricii noastre — pe anul ce s-a scurs — nu numai o creștere a productivității muncii, ci și o economie de 181.000 lei.

Inovația tinerilor Mîndrinek Maria și Erdel Ioșif este foarte interesantă și succedă în toată fabrica noastră la mașinile de tesătorie.

Prin aplicarea unor arcuri de siguranță pentru evitarea căderii canetelor din mașina de țesut panglici, cei doi tineri au făcut ca fabrica să obțină noi

Reducerea prețului de cost — în primul rînd

Brigada utemistă nr. 5 de la secția preparatie, a cărei responsabilă sînt, pe lîngă îndatoririle ce îi revin de la planul de muncă, și-a propus în mod deosebit, reducerea prețului de cost.

Ajutăți de comunistii Ioșif Crisan și Moratan Ion am trecut la fapte. Aplicînd înaintate metode sovietice, folosind timpul la maximum și acordînd o mai mare atenție îmbunătățirii calității firelor, am început zi de zi să micșorăm procentul de deșeurii admise.

Toată măiestria muncii, toată silința și-au dat-o membrele brigăzii și în deosebi linerele Pușcas Ecaterina, Saroși Veronica și Silagy Maria.

La data de 1 decembrie, am ajuns să lichidăm complet cu deșeurile. Zilnic dăm producției cu cite 4-5 kg. mai multe fire. Asta se face că numai pe prima decadă a lunii decembrie am economisit 70 kg. fire. Din ele s-au lucrat 10.000 metri de dantelă cu modela noi.

Firele noastre au fost scotite ca avînd o calitate superioară.

Și totuși, sîntem convinși că mai sînt mari posibilități pentru reducerea și mai mult a prețului de cost al produselor noastre.

MATYAȘ MARIA
responsabilă brigăzii nr. 5 — secția preparatie

Izvoare nesecate

Analizînd într-una din ședințele organizației noastre posibilitățile sporirii producției și productivității muncii ne-am dat seama că în fabrica noastră se pot obține succese și mai mari.

Un scaun, un birou, nepuse la locul lor, te împiedică să ajungi la mașina pe care o supraveghezi, cu cel puțin un minut.

Da, un minut! Cîte nu se pot face oare în foarte aceste minute pierdute zadarnic în timpul celor 8 ore cit are o zi de lucru?

Despre aceste probleme am discutat cu comitetul organizației de bază U.T.M. și cu cele nouă responsabile de brigăzi utemiste.

Fiecare țînăr și țînără înțelege că oamenii muncii au mare nevoie de produsele fabricii noastre.

În luna noiembrie în urma angajamentului întregului nostru colectiv, cînd s-a pus problema, dacă vom putea da într-adevăr peste planul 1.150.000 de metri de diferite produse, tinerii au afirmat că nu trebuie să existe îndoiele în această privință. Aceste spuse nu au fost doar vorbe goale, ci posibilități la care tinerii noștri năzduiau încă de cînd au aflat de la cursurile de minim tehnic, ceea ce se poate produce într-o întreprindere, folosindu-se toate căile posibile.

Comitetul organizației de bază U.T.M. a luat din timp o serie de măsuri. Cele mai principale au fost însă înfăptuirea lipșurilor și întezirilor de la lucru, aplicarea metodelor înaintate de lucru și întărirea muncii în fiecare secție, prin participarea permanentă a unuia dintre membrii comitetului care să ocupe de brigăzi, să le ajute și să le îndrume.

Tineretele Müller Eva și Gaiger Emilia aveau obiceiul să lipsescă și să întîrzie de la muncă. Acest lucru nu l-a scăpat din vedere tinerii Schwartz Maria — membră în comitetul organizației de bază U.T.M. Ea le-a criticat aspru și a reușit să le convingă, explicîndu-le concret ce se putea face în timpul pe care l-au pierdut. De atunci, tineretele n-au mai lipsit și nici n-au mai întezit niciodată.

Pornind în întrecerea socialistă, fiecare țînără a hotărît să realizeze mai mult decît realizase cu o săptămînă în urmă. Metodele sovietice, cursurile de minim tehnic, cit și buna organizare a locului de muncă au făcut ca tineretele de felul lui Gergely Iren, Mircea Maria și Kovari Elisabeta să treacă să lucreze de la 12-14 mașini de dantelă, la 17-18.

În cadrul consfătuirilor de producție pe secție și la adunările de organizație, asemenea utemiști, ca tovarășele indicate mai sus au fost evidențiate, iar fotografiile multora din ei sînt astăzi pe panoul de onoare al fabricii.

Izvoarele spre progres, sînt nesecate. Nu de multă vreme am realizat și eu alături de alți muncitori o inovație. Aceasta ajută secția electrică a fabricii în executarea rapidă a unor operații care înainte se făceau greoi.

Iată de ce fabrica noastră poate să realizeze mai mult în noul an în care am pășit.

MARIA MIRCEA
responsabilă de brigadă

POP IOAN
secretarul organizației de bază U.T.M.

UN NOU TIP DE TRAMVAI

Una din importanțele construcții ridicate în anul regîmului de democrație populară în orașul Craiova este fabricarea de mașini și utilaj electrotehnice „Electroputere”. An de an, înzestrată cu utilaj noi și tehnicieni pricepuți, fabrica s-a dezvoltat tot mai puternic. Dacă la început construirea unui motoras constituia o problemă, astăzi, aici se fabrică mari motoare electrice, transformatori de 5600 kw A, locomotive electrice de mină și altele.

Pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de planarea largită a C.C. al P.M.R. din 10-20 august 1953, colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni ai fabricii „Electroputere”, a început în cursul anului 1954 construirea unui nou tip de vagon de tramvai.

La 8 ianuarie 1955, orele 12 și 30 de minute, sirena fabricii a sunat prelung. Primul vagon de tramvai a fost scos din hala de montaj, gata pentru a fi dat în exploatare. Pe linia transbordurilor s-au adunat muncitorii, fericiiți de noua lor izbîndă.

În cuvîntul său, la mitingul fulger care a avut loc, tovarășul Toma Dumitru, directorul fabricii, a arătat dorința muncitorilor de a lupta pentru a obține noi realizări.

În același timp, el a arătat că la construcția noului tip de tramvai, care are o capacitate de peste 100 locuri și o viteză pînă la 70 km. pe oră, au contribuit din plin și colectivele uzinelor „Clement Gotwald” — București, „Electro — aparataj” — București, „Electro-Banat” — Timișoara, I.T.B. și „Independența” Sibiu.

În întreprinderea constructoare a noului tip de tramvai un aport deosebit au adus secțiile: mecanice, mecanică sculărie și colectivul de proec-

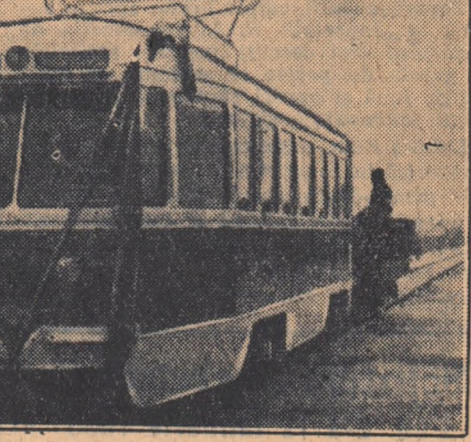
tanți în frunte cu inginerul Cernăteanu. Dintre muncitori s-au evidențiat în mod deosebit Manu Mihai, Pavel Manda, Ion Păun și Nicolae Voica. Sub îndrumarea comunistilor, utemiștii și tinerii au contribuit din plin la construcția noului vagon de tramvai. Printre aceștia se numără și utemiștii Gheorghe Frunză și Floarea Langa. Acum colectivul fabricii se străduiește să livreze înainte de termen primul lot de vagoane de tramvai.

Pînă în prezent, pentru încă 18 vagoane s-a executat construcția metalică în proporție de peste 90 la sută; la 5 vagoane se execută acum timplăria, iar alți 20 sînt în faza de pregătire.

După terminarea mitingului noul tramvai cu inscripția „Electroputere” avînd instalat pe un vagon remorcă propria sa uzină electrică (baterii) a părăsit fabrica cu o viteză de aproape 70 km. pe oră și s-a oprit în gara Craiova, de unde apoi a luat drumul Capitalei.

La intrarea în gară a noului tip de tramvai, cefeștii au făcut o caldă primire constructorilor acestuia, înmîinindu-le flori.

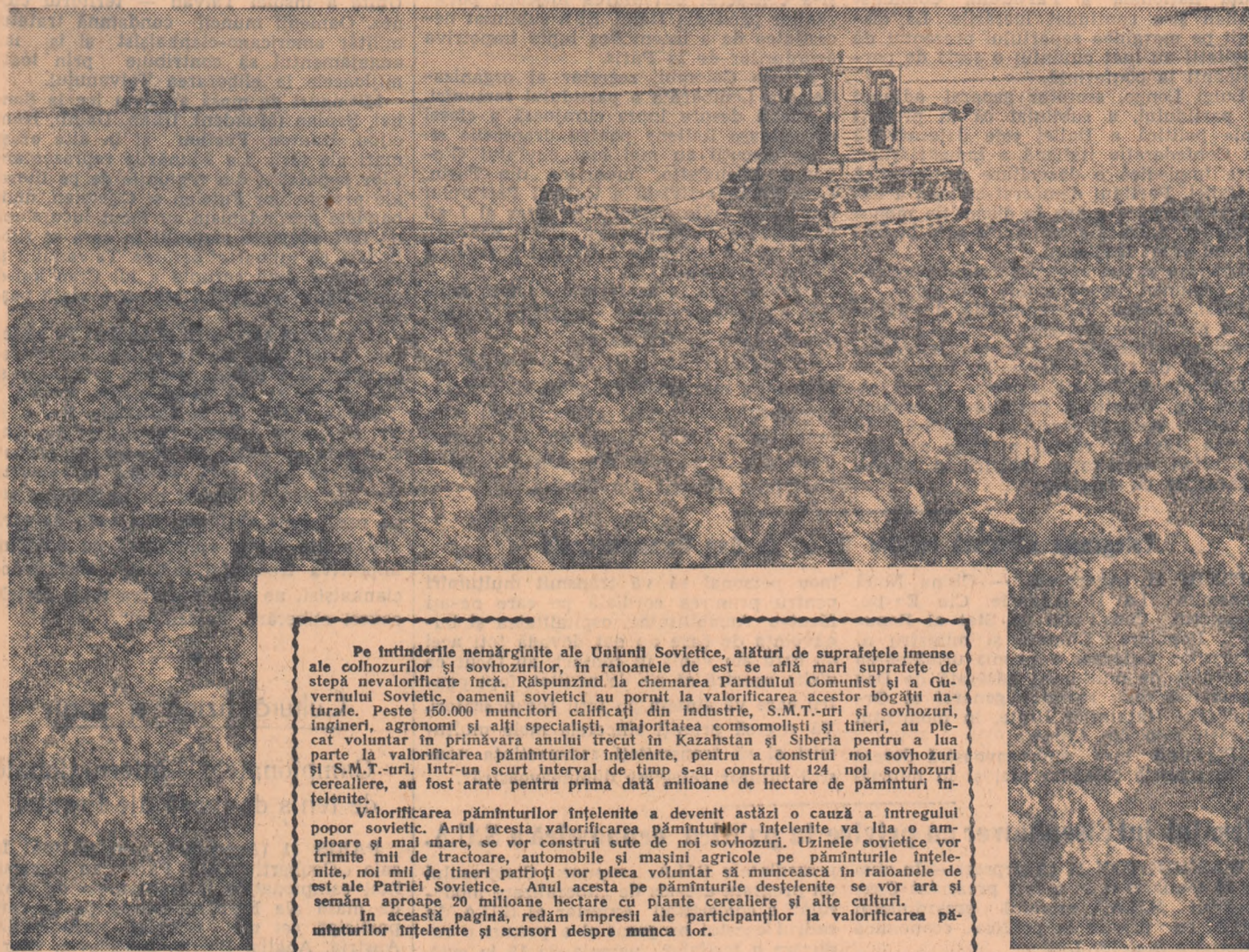
SIRBU OPREA
correspondentul „Scintilei tineretului” pentru regiunea Craiova

Ieri—stepă pustie, azi—grâнар îmbeșugată

Forța întrecerii

ORAȘELUL NOSTRU

Pe întinderile nemărginite ale Uniunii Sovietice, alături de suprafețele imense ale colhozurilor și sovhozurilor, în raioanele de est se află mari suprafețe de teren nevalorificate încă. Răspunzând la chemarea Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic, oamenii sovietici au pornit la valorificarea acestor bogății naturale. Peste 100.000 muncitori calificați din industrie, S.M.T.-uri și sovhozuri, ingineri, agronomi și alți specialiști, majoritatea comsomoliști și tineri, au plecat voluntar în primăvara anului trecut în Kazahstan și Siberia pentru a lua parte la valorificarea pământurilor înfălenite, pentru a construi noi sovhozuri și S.M.T.-uri. Într-un scurt interval de timp s-au construit 124 noi sovhozuri cerealiere, adică pentru prima dată milioane de hectare de pământuri înfălenite.

Valorificarea pământurilor înfălenite a devenit astăzi o cauză a întregului popor sovietic. Anul acesta valorificarea pământurilor înfălenite va lua o amploare și mai mare, se vor construi sute de noi sovhozuri. Uzinele sovietice vor trimite mii de tractoare, automobile și mașini agricole pe pământurile înfălenite, noi mii de tineri patrioți vor pleca voluntar să muncească în raioanele de est ale Patriei Sovietice. Anul acesta pe pământurile desțelenite se vor ara și semăna aproape 20 milioane hectare cu plante cerealiere și alte culturi.

În această pagină, redăm impresii ale participanților la valorificarea pământurilor înfălenite și scrisori despre munca lor.

Roadă bogate

(Insemnările unui scriitor)

În Donbas ne-am întâlnit cu părinții tinerilor care pleaseră în ajun cu foi de drum comsomoliste, spre noi, în Kazahstan, pentru a participa la valorificarea de pământuri înfălenite. Am început să ne amintim de primăvară, de ziua în care s-a răspândit în toată țara vestea despre ofensiva asupra țelului. Cite inimă n-au fost atunci răcolite, în cite case mamele n-au spus la fel, privindu-și fiii duși pe grînduri: „Spune-mi drept, vrei să te pregătesc de drum? Parcă poate cineva să vă rețină... „Și aceleși drumuri care au dus tineretul cazah la marile șantiere de la Stalingrad, la Kahovka, la Tîmeanskaia, i-au adus pe tovarășii acestora la noi, în Kazahstan...

Prima primăvară a venit tîrziu și a fost rece. Tractoriștii au umblat ore întregi pe ogoare, ciufudînd un loc de unde să înceapă a tăia prima brazdă. Pămîntul înfălenit s-a opus cu îndrăjire. În acele luni s-au format caracterele noii generații de korceaghini.

Ca să aducă o cisternă pentru combustibil de la o distanță de 200 kilometri pentru sovhozul lor „Krasnopresnenski“ moscoviții Mihail Șavlenkov și Sașa Gladîșev au trecut Tobolul cu sania, ca pe o plută. Ei au fost prinși și duși de curent. Dar Șavlenkov și Gladîșev și-au îndeplinit sarcina. Ea le fusese încredințată de tovarășii Nișgorodov, organizatorul de partid, aceiași care a participat la con-

struirea cuprtorului comsomolist din Magnitogorsk.

În acele luni comsomoliștii au văzut cît de mult pot să facă ei, cît de uriașe le sînt forțele.

Aspectul țîntului nostru s-a schimbat mult în decursul marilor ofensive împotriva țelului. Acum, în aceste locuri au răsărit vreo sută de așezări sovhoznice cu case mari, școli, cantine, cluburi; s-au arat peste opt milioane de hectare de pămînt fertil, se construiesc căi ferate și șosele.

Nici o toamnă n-a fost în Kazahstan atît de bogată ca toamna anului 1954. Aproape toate republicile au ajutat Kazahstanul să strîngă prima recoltă cultivată pe pămînturile desțelenite. Duduțul motoarelor autocamioanelor răsuna ziua și noaptea pe traseele de transportare a cerealelor. Combinerii au dat un randament nemaiîntîlnit. Cînd simțeau că nu vor reuși să strîngă la timp recolta îmbeșugată, munceau și noaptea. În astfel de zile chiar și cei mai de seamă maștrii ai recoltelor bogate Piotr Mușka și Amangheldi Isaikov, care au stat ani de-a rîndul în fruntea întrecerii, s-au bucurat că tineretul le-a luat o înalțe. Munții de grîne de pe arii creștea cu repeziune. Colhoznicii curățau în grabă grîunțele, încercuau mașinile și cereceau cerealul să vadă dacă nu-l vor ajunge din urmă ploile de toamnă. Dar toamna a fost deosebit de frumoasă.

Stringerea recoltelor s-a făcut la timp. Multă vreme a curs torentul de grîne. În toate aulele și satele se aflau sute de căruțe și mașini. Fiecare își transporta prisosul de cereale la hambarele statului. Mulți au primit atîția bani, încît nici nu le încăpeau în buzunare, îi duceau în pachete. Și toți discutasu despre asta.

— Am obținut împreună cu Esențov și cu Nikolai aproape cite cinci tone.

— Asta mulțumită celor din Stavropol care ne-au arătat cum să cosim cu metoda în grup.

— Am auzit că la reion s-au adus 20 de „Pobede“, 50 de „Moskviți“, motocicletele...

— Eu am nevoie de o „Pobeda“. Neapărat, „Pobeda“. Pentru nunta!

— Dar ce va fi în anul în care tot pămîntul acesta va fi semănat? Și cînd se vor mai adăuga încă trei sute de noi sovhozuri!

— Vreau să fac o livadă. Am adus deja și puieți...

La conducerea colhozurilor, contabilii, făcînd din numărătoare, obțin numere neobișnuite, de cite șapte cifre, și rămîn umiți. Milioane... În regiunea Pavlodar, de pildă, 150 din 184 colhozuri au obținut astăzi toamnă un venit de cite 1-7 milioane ruble. În adunările lor, colhoznicii cer tot mai insistenț să se construiască fără întârzieri ferme complete mecanizate, centrale electrice, stații de radioficare, cluburi frumoase.

Pînă în iarna viitoare, suprafața de țelîm arată va crește cu zece milioane de hectare. Așa prevede planul. În realitate va fi și mai mult. În loc de cele două milioane de hectare de suprafață arabilă din anul 1953, suprafața arabilă va fi în anul 1956 de 28,5 milioane de hectare. Și nu este departe acea toamnă, cînd republica noastră va da tot atîtea cereale cît Ucraina, iar produse animale și mai multe. Pămîntul nostru cazah se înfrumusețează pe zi ce trece.

și satele se aflau sute de căruțe și mașini. Fiecare își transporta prisosul de cereale la hambarele statului. Mulți au primit atîția bani, încît nici nu le încăpeau în buzunare, îi duceau în pachete. Și toți discutasu despre asta.

— Am obținut împreună cu Esențov și cu Nikolai aproape cite cinci tone.

— Asta mulțumită celor din Stavropol care ne-au arătat cum să cosim cu metoda în grup.

— Am auzit că la reion s-au adus 20 de „Pobede“, 50 de „Moskviți“, motocicletele...

— Eu am nevoie de o „Pobeda“. Neapărat, „Pobeda“. Pentru nunta!

— Dar ce va fi în anul în care tot pămîntul acesta va fi semănat? Și cînd se vor mai adăuga încă trei sute de noi sovhozuri!

— Vreau să fac o livadă. Am adus deja și puieți...

La conducerea colhozurilor, contabilii, făcînd din numărătoare, obțin numere neobișnuite, de cite șapte cifre, și rămîn umiți. Milioane... În regiunea Pavlodar, de pildă, 150 din 184 colhozuri au obținut astăzi toamnă un venit de cite 1-7 milioane ruble. În adunările lor, colhoznicii cer tot mai insistenț să se construiască fără întârzieri ferme complete mecanizate, centrale electrice, stații de radioficare, cluburi frumoase.

Pînă în iarna viitoare, suprafața de țelîm arată va crește cu zece milioane de hectare. Așa prevede planul. În realitate va fi și mai mult. În loc de cele două milioane de hectare de suprafață arabilă din anul 1953, suprafața arabilă va fi în anul 1956 de 28,5 milioane de hectare. Și nu este departe acea toamnă, cînd republica noastră va da tot atîtea cereale cît Ucraina, iar produse animale și mai multe. Pămîntul nostru cazah se înfrumusețează pe zi ce trece.

JUMAGALI SAIN

În sovhozul „Stepnoi“

bie, tractoristul Kozrîga — 5701 ruble, Denisenko — 5.324, Kașnikov — 5.046.

Cîștigă bine și tinerii constructori. Brigadierul dulgherilor, Sergeev a primit în ultimele două luni aproape 10.000 de ruble, iar zidarul Mosolov — 5.028.

Secretarul organizației de comsomol din sovhoz, Iuri Diatlov, ne spune:

— Cu toate că locuim departe, simțim necontenit o grijă deosebită față de noi... În magazin se găsește tot timpul slănină, zahăr, unt, conserve, crupe, macaroane. La cantină, ni se servește carne proaspătă. Am dus o vreme lipsa legumelor, dar acum aprovizionarea s-a îmbunătățit.

Sovhozul „Stepnoi“ s-a înființat numai de citeva luni, dar cite s-au schimbat în aceste locuri înainte pustii. Pe o rază de mulți kilometri în jur, pe o suprafață de douăzeci de mii de hectare s-au făcut noi arături. Anul acesta, de pe pămînturile desțelenite, sovhozul va da patriei noi mai puțîn de două milioane puduri de grîu.

Multe lucruri au avut de rezolvat în acest timp activiștii de comsomol. La începutul lunii mai a avut loc prima adunare de comsomol care a durat pînă noaptea tîrziu. Șeful brigăzii a III-a, Lukașevici a chemat la întrecere pe mecanizatorii din brigada a IV-a.

În brigada a III-a, în frunte era tractoristul Alexei Denisenko. Pe un tractor „DT-54“, el lucra într-un schimb cite 7-8 hectare. Și aceasta numai pentru că Alexei pretuiește fiecare minut din timpul

de lucru. Pentru alimentarea și îngrijirea mașinii, atunci le trebuie o oră sau chiar o oră și jumătate, pe cînd lui îi ajung de obicei 30-40 minute.

În scurt timp, pe Alexei l-a întrecut Mihail Postolenko. Într-un schimb el a început să îndeplinească pînă la două și chiar peste două norme. Lista frunțașilor s-a completat cu numele lui Liveșko, Neșadima și ale altor tractoriști.

Cînd comsomoliștii din sectorul II și-au finit adunarea de comsomol, situația în brigăzile de tractoare era deja cu totul alta. Sectorul lor cucerise steagul de producție al sovhozului, ei depășiseră cu mult planul de valorificare a pămînturilor înfălenite.

Acum nici nu recunoști sovhozul. Pe întinderea de pămînt, înainte pustie, a crescut un frumos orașel muncitoresc. Multe din grîntuții au rămas în urmă. În sovhoz se pe terminat construcția de locuințe și alte clădiri. În partea de nord a orașelului s-a construit un lung șir de case individuale acoperite cu țiglă. S-au mai construit: o cantină, o brutărie, o baie și se termină acum construcția unui magazin.

În sovhoz există cinematograful și instalația de radio. În bibliotecă găsești întotdeauna cărți bune, ziare proaspete, reviste, jocuri de șah. Acum e iarnă. În scurt timp tineretul sovhozului va construi cu forțe proprii un club. Munca înaintează repede. Va mai trece puțîn timp și tinerii se vor aduna cu toții la inaugurarea festivă a clubului.

F. PETRENKO
rătonul Kzîl-Tuzsk
regiunea Kokectav
Kazahstan

Pînă în primăvara anului trecut eu și tovarășii mei nu cunoșteam decît din manuale stepile de lângă Orenburg. Dar cînd le vezi cu ochii tăi și simți din tot sufletul marea lor, te gîndești: ce bogăție!

Cîte gînduri felurite îmi treceau prin minte atunci cînd așteptam cu nerăbdare hotărîrea comisiei: Sînt oare apt? Mă vor primi? Dar dacă voi fi respins? Comisia se interesează de toate — dacă nu le va fi greu părinților fără tine, dacă îi vei ajuta și dacă vei menține legătura cu uzina.

Toți eram animați de aceeași dorință: să începem mai repede munca. Și iată că, în sfîrșit, a rămas în urmă și drumul. Ștepa ne-a întîmpinat cam neprietenos; soarele de aprilie transformase zăpada într-un terci apos. Dar pentru puternicele mașini „ZIS-131“ nu are importanță noroiul. După 15-20 minute ne și aflam cu toții în centrul raional unde se găsea biroul provizoriu al sovhozului nostru „Inklinski“. În scurt timp au și fost organizate trei brigăzi de cite 15-20 oameni care au plecat la gară pentru descărcarea pieselor pentru casele prefabricate. Ajunși aici s-a organizat pe loc o întrecere: cine va aranja în stivă mai multe piese într-o zi și cine își va termina mai repede sarcina.

Se apropiau zilele înșămîntărilor. La sfîrșitul lui aprilie a sosit în gară o garnitură întreagă cu tractoare „DT-54“ și „S-80“, noi-nouțe.

În primele zile ale lunii mai a început mutarea în noile clădiri ale sovhozului. Locul pentru clădirile sovhozului fusese bine ales: pe un deal nu prea înalt în jurul cărui curge rîul Djuza. Terenurile sovhozului sînt vaste: peste 33 mii hectare de pămînt înfălenit. Potrivit planului, în anul 1954 trebuiau să fie desțelenite 1500 hectare. O sarcină tot atît de importantă le revenea constructorilor: să construiască pînă la venirea iernii 43 case de locuit, 3 cămine, o cantină, o brutărie, o baie, un magazin, hambare pentru cereale și legume.

Trebuia să facem într-un termen scurt săpături de fundație pentru 43 de case. Munca în aer liber făcea minuni, trupurile noastre deveniseră deosebit de vietoase. Seara jucam cite o oră, două, volei și fotbal, sau organizam o seră de dans în aer liber. Cu organizarea acestor seri

se ocupau comsomolistele Valentina Lazareva și Maria Klimkina din Moscova.

Întrecerea între brigăzile noastre a dat roade. Sarcina pe două luni am îndeplinit-o în două săptămîni. Dar ori cit ne-am dat silința, victoria i-a revenit brigăzii lui Serghei Agrutenkov. Încă nu se terminaseră săpăturile de fundație, iar brigada de zidari a lui Vladimir Samsonov a și pus prima temelie. Montarea primei case a fost încredințată brigăzii de tîneret a lui Anatoli Agașkov. Casa a fost gata înainte de termenul stabilit. După începutul făcut de brigada lui Agașkov, casele începură să crească, una după alta.

Sovhozul avea trei brigăzi de tractoare, formate din comsomoliști din Letonia, din Voronej, Moscova și Odesa. Brigada înfîia condusă de comsomolistul leton Albert Gurski s-a menținut mult timp frunțaș, dar n-a rezistat pînă la urmă. I-a luat-o înainte brigada a treia de tractoare condusă de Alexei Zaharenko.

La sfîrșitul lui august, brigada a doua a obținut de astă dată primul loc pe care apoi nu l-a mai cedat nimănui. Datorită întrecerii socialiste între brigăzi, sovhozul și-a îndeplinit planul de desțelenire cu o lună înainte de termen.

În primăvara acestui an trebuie să înșămîntăm 20.000 hectare de pămînt desțelenit cu grîu de prima calitate. Comitetul de comsomol al sovhozului l-a chemat pe toți tinerii mecanizatori să repare bine tractoarele. E drept că n-avem încă garaj, umbrare pentru unețile agricole. În anul acesta vom construi însă toate acestea. Le vom construi, nu din lemn, ci din piatră.

În sovhozul nostru este multă veselie. Tot tineretul care lucrează în brigăzile de tractoare, după ce termină muncile agricole se strînge în centrul sovhozului. În fiecare seară cîntăm, dansăm, vedem filme.

Succesele noastre se vor vedea anul acesta pe ogoare. Nu există o fericire mai mare pentru noi, decît munca pentru binele patriei iubite. Un țel înalt ne unește pe toți: ruși, ucraineni, țetoni, lituanieni, moldoveni și cazahi, fiii și fiice ai Marii Patrii Sovietice.

L. SOSIN
șeful brigăzii de constructori
al sovhozului „Inklinski“
regiunea Cikalov

Școala vieții

Pe mi-a adus anul trecut? Acest an nu-l voi uită nicodată. Acum zece luni, eu și alți tovarășii tractoriști din Kuban am sosit în Altai. Aici am fost numit șef al brigăzii de tractoare din S.M.T. Bulanihinsk. Era o primăvară rece și ploioasă. Locușii în vagonetele dormitor ale tractoriștilor situate la vreo 10 km. de sat. Mașinile brigăzii noastre erau bune, toțișii la început lucrurile nu mergeau prea bine. Ne era greu, atît prietenilor mei, cit și mie. În Kuban eu eram un simplu tractorist, lucram împreună cu mecanizatorii experimentați, iar în nouul loc de muncă trebuia să ajut pe tractoriști, să înțeleg diferite construcții tehnice, să conduc munca în stepă. Ce-i drept, nu mi-a fost rusine să cer ajutor mecanizatorilor locali care au mai multă experiență.

Noi nu ne-am făcut de rușine nici în primăvară cînd am desțelenit și am semănat, nici toamna cînd am strîns recolta bogate și am desmîrșit. În întrecerile socialiste ale tractoriștilor din raion, comsomolistul Mihail Bahmetiev a fost pe locul întîi din primele zile ale primăverii și pînă la sfîrșitul anului. Muncind pe un tractor „DT-54“ el își îndeplinea zilnic norma de peste două ori. Nu rămîneau cu mult în urmă lui Bahmetiev nici ceilalți tractoriști din brigada noastră: Grigori Igolkin, Alexei Gagauzov, Ivan Demcenko, Alexei Vendin și alții.

Acasă, în Kuban, noi, tinerii tractoriști nu am avut posibilitatea să participăm la mecanizarea diferitelor procese, la stringerea recoltelor. În colhozul nostru din Kuban, — colhozul „Stalin“ din raionul Permîgoveșk — toate acestea fuseseră făcute înainte de venirea noastră. Aici însă trebuia să facem și aceste lucruri. Odată, la începutul stringerii recoltelor, de pe arile colhozului „Molotov“, care era deservit de brigada noastră, s-au adunat mi de chintale de cereale. Era necesar să se dea mai repede grînele la centrale de

colectare, dar colhozul nu avea suficiente tractoare. Ne-am strîns noi, mecanizatorii din Kuban, împreună cu colhoznicii, ne-am sfătuit și am hotărît să instalăm un agregat de tîriorat. Am mers la directorul S.M.T.-ului și i-am vorbit despre inițiativa brigăzii. Directorul nu parea prea încîntat de inițiativa noastră dar pînă la urmă ne-a dat aprobarea. Timp de aproape o săptămîină, eu cu încă doi ajutori, mergeam dimineața în brigadă, iar restul timpului eram la S.M.T. Aveam multe griji, dar am reușit să facem agregatul de tîriorat și pentru acest lucru colhoznicii ne-au fost foarte recunoscători.

Nu au fost ușoare pentru noi nici ultimele lucrări agricole din acest an — de la dezmirșit. Nu a fost ușor pentru cînd din cauza timpului nefavorabil noi a trebuit să înțîrziem cu recoltarea, iar aratul l-am început tot foarte tîrziu, cam cu două săptămîni înainte de primele geruri de toamnă. Dar brigada a făcut față și în acest caz.

Acum am potrecut pe pămînturile înfălenite a fost pentru noi o școală a bărbăției. Aici, pe întinderea nesfîrșite ale stepelor, noi am crescut, ne-am călîit. Și tot ceea ce pînă nu de mult ni se părea greu, acum a devenit ceva obișnuit. Noi am îndrăgît Altaiul cu holdele sale întinse de grîne și verile încinse de soare, ca și gerurile și viscoalele iernii, parcă ne-am fi născut în acest țînt. Aici e acum casa noastră, o casă plină de belșug. În acest an eu am primit peste 200 de puduri de grîne și peste 10.000 ruble. Astfel de cîștiguri mari au obținut și ceilalți prieteni ai mei. Unii din ei și-au cumpărat din acești bani costume noi, paltoane, pisleri, au trimis părinților multe daruri. Alții și-au strîns bani; vor să-și cumpere motocicletele, aparate de radio, schiuri, cărți noi. Într-un cuvînt, ne cumpărăm tot ce dorim.

Eu, din pricina războiului nu am putut să termin școala medie. Acum am hotărît, împreună cu soția mea, să plecăm în Kuban, să ne aducem băiețașii aici și să ne apucăm de învățatură. Școala de 7 ani e aproape, iar dacă vrei să înveți, timp poți găsi întotdeauna. Tovarășii mei vor învăța de asemenea la școala serală.

În toamna trecută brigada noastră de tractoriști a desțelenit în colhozul „Molotov“ sute de hectare de pămînt. Vom ara și vom semăna astfel de pămînturi și la primăvară. Noi pregătăm acum cu grijă mașinile pentru muncile care trebuie să facem din timp. Avem încredere în forțele noastre, iar de greutăți nu ne speriem. Doar numai în luptă crește omul, se întărește și devine un adevărat luptător pentru marea cauză, în numele căreia luptăm cu toții. Am reușit să înțelegem mai profund toate aceste lucruri, datorită muncii depuse în acest an pe pămînturile înfălenite.

MIHAIL LISIȚA
șeful brigăzii comsomoliste de tractoare
din S.M.T. Bulanihinsk, țîntul Altai

Zoră cu colorat ceruș în trandafiriu. Copaci acoperiți de chichiră par polești cu aur. Lacul e străveșiu de parcă nici n-ar fi înghețat. Pare că în apele lui limbiștite se ogîndesc nouași pufoși.

Deasupra caselor noi se ridică fumul din hornuri. Ușile încep să se deschidă și pe străzi apar primii trecători — copii care se grăbesc spre școală.

Nu e mult de cînd pe aceste locuri era pustiu, o stepă tăcută unde ierburile se legănau în bătaia vîntului... Numai în primăvara trecută, poate pentru prima oară, brutenile de pe malul lacului au fost călăite de picior de om. Sosiseră trimișii Comsomolului, constructorii unui nou sovhoz cerealiere pe pămînturile înfălenite.

Noii veniți au ridicat corturi. Oșelul plugurilor a străpuns pămîntul neatins timp de vecuri. Oamenii făceau săpăturile de fundație pentru primele case.

Acum, în sovhoz a sosit prima iarnă. E plăcut să respiri aerul rece, proaspăt. Pe stradă trec Nina Abramova, Ivan Karpov, Serghei Ratnikov și alți tovarășii de-a lor care se duc la muncă. Toți poartă pufoaice călduroase, au fețele vesele, roșii de ger. Un glas voios spune tare:

— Închîpuși-vă, au venit de la centrul raional cînd se crăpe de zău și au întărit: „Acesta este sovhozul Urnekski?“! Le-am răspuns că într-adevăr aici e și le-am arătat drumul spre birou. Au umblat, au umblat, dar n-au reușit să-l găsească. Tractoriștii le-au explicat: „Drept înainte, apoi la dreapta, la stînga, din nou pe stradă, în dreapta clubului“. Ce minime! În

În timpul liber, tinerii din sovhozul „Polevoi“ le place să schieze. Orașelul nostru poartă deja să te rătăcești!

Nina, Serghei, Ivan și tovarășii lor ca și întregul colectiv de tineret vor avea mult de muncă toată iarna. Trebuie să se pregătească bine pentru primăvară.

În zilele din urmă, două brigăzi au terminat montarea noilor semănătoare, a plugurilor de dezmirșit și a altor mașini agricole. Mecanizatorii A. Boiko, I. Garfulin, N. Makarov au fost primii care au terminat repararea tractoarelor și acum sînt ocupați cu munca de construcție.

De cîrind, tinerii au terminat de construit o cantină și clubul. Clădirea clubului este una din cele mai frumoase din orașel. Noi l-am construit prin muncă voluntară. Clubul are o sală cu 180 de locuri și o bibliotecă. A fost dată în folosință și o clădire cu 75 locuri pentru cîmin.

Cînd a venit iarna, în sovhoz nu existau clădiri pentru stațiunea electrică și atelier. Gerurile ajungeau pînă la minus 20-25 grade, toțișii comsomoliștii conduși de brigadierul Poliakov nu au dat înapoi. După 8 zile, comsomoliștii au raportat că sarcina a fost îndeplinită. Acesta a fost un adevărat act de eroism.

Acum e timpul cel mai bun pentru pregătirea materialelor de construcție. La o adunare comsomolistă am hotărît să tăiem în timpul acestei ierni 5000 m. cubi de stuf pentru plăci de stuf. Pentru aceasta am creat două brigăzi de tineret. Pînă acum au fost tăiați peste 1000 m. cubi de stuf. De asemenea ne-am luat angajamentul să pregătim pentru muncitorii sovhozului, 3000 m. cubi de lemne. Munca se desfășoară cu succes.

„Ziua scurtă de iarnă se termină repede. Dar mult timp încă după aceea nu încetează zgomotul toapelor, scrișul fierdătrilor, adușul motoarelor. Pînă tîrziu se mai aud loviturile de ciocan — se fac patine pentru patinoarii noștri. Secția de patină și destul de numeroasă: 50 de oameni. Avem și o echipă de hochei. Tinerii au amenajat un patinoar minunat, electricizat și radioficat. Noi dorim ca totul să fie ca într-un adevărat oraș.

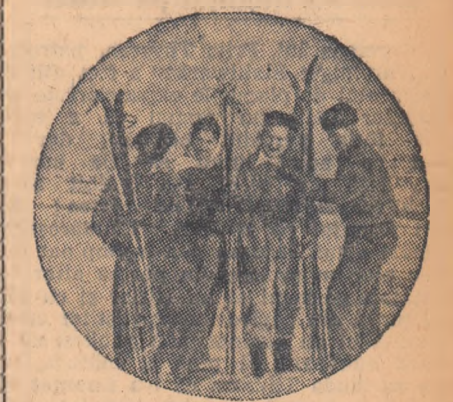
Secția de schi are acum 50 de membri.

Seara se aprind luminile la ferestrele clubului. Acolo are loc repetiția cercului dramatic și a corului. În bibliotecă, turburînd liniștea tradițională, tinerii comentează evenimentele internaționale. Nina Abramova vine și ea la club. Ea privește cu entuziasm sala scaldată în lumina candelabrelor, ascultă muzica și se bucură că aici se află și o parte din munca ei. Închide ochii, ascultă melodiile lui Ceikaovski și i se pare că vede o rochie albă luncind în vîrtejul balului.

De fapt, un asemenea bal a avut loc și la noi de Anul Nou.

Și cit de plăcut este să petreci cu tovarășii de muncă în clubul îndrătat de minile tale!

V. FOMICEV
secretarul comitetului de comsomol
al sovhozului „Urnekski“
raionul Karabalki, regiunea Kustanal
R.S.S. Kazah

În timpul liber, tinerii din sovhozul „Polevoi“ le place să schieze.

Orașelul nostru poartă deja să te rătăcești!

Nina, Serghei, Ivan și tovarășii lor ca și întregul colectiv de tineret vor avea mult de muncă toată iarna. Trebuie să se pregătească bine pentru primăvară.

În zilele din urmă, două brigăzi au terminat montarea noilor semănătoare, a plugurilor de dezmirșit și a altor mașini agricole. Mecanizatorii A. Boiko, I. Garfulin, N. Makarov au fost primii care au terminat repararea tractoarelor și acum sînt ocupați cu munca de construcție.

De cîrind, tinerii au terminat de construit o cantină și clubul. Clădirea clubului este una din cele mai frumoase din orașel. Noi l-am construit prin muncă voluntară. Clubul are o sală cu 180 de locuri și o bibliotecă. A fost dată în folosință și o clădire cu 75 locuri pentru cîmin.

Cînd a venit iarna, în sovhoz nu existau clădiri pentru stațiunea electrică și atelier. Gerurile ajungeau pînă la minus 20-25 grade, toțișii comsomoliștii conduși de brigadierul Poliakov nu au dat înapoi. După 8 zile, comsomoliștii au raportat că sarcina a fost îndeplinită. Acesta a fost un adevărat act de eroism.

Acum e timpul cel mai bun pentru pregătirea materialelor de construcție. La o adunare comsomolistă am hotărît să tăiem în timpul acestei ierni 5000 m. cubi de stuf pentru plăci de stuf. Pentru aceasta am creat două brigăzi de tineret. Pînă acum au fost tăiați peste 1000 m. cubi de stuf. De asemenea ne-am luat angajamentul să pregătim pentru muncitorii sovhozului, 3000 m. cubi de lemne. Munca se desfășoară cu succes.

„Ziua scurtă de iarnă se termină repede. Dar mult timp încă după aceea nu încetează zgomotul toapelor, scrișul fierdătrilor, adușul motoarelor. Pînă tîrziu se mai aud loviturile de ciocan — se fac patine pentru patinoarii noștri. Secția de patină și destul de numeroasă: 50 de oameni. Avem și o echipă de hochei. Tinerii au amenajat un patinoar minunat, electricizat și radioficat. Noi dorim ca totul să fie ca într-un adevărat oraș.

Secția de schi are acum 50 de membri.

Seara se aprind luminile la ferestrele clubului. Acolo are loc repetiția cercului dramatic și a corului. În bibliotecă, turburînd liniștea tradițională, tinerii comentează evenimentele internaționale. Nina Abramova vine și ea la club. Ea privește cu entuziasm sala scaldată în lumina candelabrelor, ascultă muzica și se bucură că aici se află și o parte din munca ei. Închide ochii, ascultă melodiile lui Ceikaovski și i se pare că vede o rochie albă luncind în vîrtejul balului.

De fapt, un asemenea bal a avut loc și la noi de Anul Nou.

Și cit de plăcut este să petreci cu tovarășii de muncă în clubul îndrătat de minile tale!

V. FOMICEV
secretarul comitetului de comsomol
al sovhozului „Urnekski“
raionul Karabalki, regiunea Kustanal
R.S.S. Kazah

La construcția unui nou S.M.T. tinerii muncesc plini de vîle bună.

Terezia s-a hotărît să plece. Are în mînă foaia comsomolistă de drum și iată că a ajuns în gară. Prietenele glumesc cu veselie. Și toțișii îi vine greu să se despartă de țîntul natal, de colectivul ei, de tovarășii. Aici fiecare copac, fiecare țîntuș parcă îi e prieten.

Acum, Terezia lucrează ca tencizor la noul sovhoz-cerealiere „Stepnoi“. În scurt timp, ea s-a obișnuit cu noile condiții de traș, a căpătat o specialitate, s-a legat strîns de sovhoz, de tovarășii de muncă.

— Priviți cît de plăcut este la noi — ne spune ea. M-am hotărît să rămîn pentru totdeauna în Kazahstan.

Pentru fiecare nou sosit în sovhoz s-a găsit o muncă atrăgătoare. Cei care doresc pot lucra la cîmp, pe tractor sau pe combină. Dacă vrei să construiești, te faci dulgher, zidar, tencuitor. Dacă îți place lăcușeria mergi la fierărie sau la atelierul mecanic.

În sovhozul „Stepnoi“ mulți muncitori care au venit de cîrind din uzină, au devenit tractoriști sau combinieri experimentați, constructori, șoferi.

În fața noastră se află stetele de salarii ale tractoriștilor pe ultimele două luni. Șefii brigăzilor de tractoare Gridnirov și Sarțev au cîștigat fiecare peste 6500 re-

Orașelul sovhozului „Polevoi“ din regiunea Cikalov.

Pagină alcătuită pe baza materialelor primite de la ziarul „Comsomolscala Pravda“.

„Al doilea front“ al Wall-Street-ului în timpul ultimului război mondial

Undeva în interiorul clădirii regelui german al oțelului, Thyssen, într-unul din saloanele capitanate ale patronilor lui „Vereinigte Stahlwerke“ a fost în cel mai strict secret, o „reuniune de afaceri“, ale cărei semnificații și consecințe aveau să se facă simțite abia atunci când hoardele Waffen-SS-ului au pornit să piroloace Europa.

În noaptea de 27 ianuarie 1932, „Comitativul zeller“ se întrunise la „Casa oțelului“ pentru a-l asculta pe Adolf Hitler. Nu lipsa de la reuniunea ocultă din „apartamentul lui Thyssen“ nici unul dintre reprezentanții marilor trusturi și concern germane, de la Krupp și I. G. Farbenindustrie până la Klockner, A.E.G., Hamiel, Hoesch, Manemann etc. Printre invitații se afla însă și o figură necunoscută, care atrăgea în mod deosebit atenția celor prezenți. Nimeni nu punea întrebări în legătură cu acesta, dar toți își dădeau seama că e vorba de un „aliat“ și încă de unul de seamă. De-abia mai tirziu, acele ziare germane, care au aflat unele amănunte despre ședința aceasta a „Comitativului zeller“, au pomenit și de „un participant misterios, care s-ar putea să aibă numele cu inițialele A. D.“. Nici până azi nu se știe dacă „invitatul necunoscut“ la reuniunea de la Stahlhaus“ a fost sau nu faimosul agent al Wall-Street-ului Allan Dulles, fratele actualului ministru de externe al S.U.A., John Foster Dulles. Oricum însă, impeternicatul monopolurilor americane, care pe vremea aceea era directorul centralei new-yorkeze a băncii americano-germane Schröder, a putut prezenta, la înapoierea în S.U.A., un raport detaliat asupra planurilor agresive ale lui Hitler, care au fost aprobate apoi de Wall-Street.

Cine l-a finanțat pe Hitler

La vremea lui, Fritz Thyssen, patronul lui „Vereinigte Stahlwerke“ a fost atât de înfierbântat de planurile expansioniste ale marzilor încât nu numai că a sprijinit fățiș partidul hitlerist, dar a jinit ca acest lucru să fie cunoscut... Iată de ce el s-a grăbit să-și trimiteze isprava, scriind cartea: „Eu l-am finanțat pe Hitler“. Lăudăroșenia ridicolă a lui Thyssen n-a întâmpinat de sigur nici un protest din partea altor finanțatori germani ai lui Hitler și cu atât mai puțin din partea monopolurilor americane. Nici un businessman yankeu nu a arătat bunăoară că pină și mărcle, cu care se lăuda Thyssen că l-a finanțat pe Hitler, nu erau decât echivalentul în moneda germană al dolarilor primiți de acesta din Wall-Street. Dar în legătură cu aceasta lată ce afirmă Direcția guvernamentală economică a S.U.A. pentru străinătate, într-o dare de seamă pe 1945: Este neîndoiebil faptul că, acest trust (trustul oțelului condus de Thyssen) n-ar fi fost în măsură să-și îndeplinească programul de largire și modernizare fără sprijinul capitalului american. Așa dar, Thyssen îl finanța pe Hitler, iar Wall-Street-ul pe amândoi.

Documente care demască

Cînd în 1944 senatul american a deschis o anchetă asupra activității citorva concern americane pentru a stabili în ce măsură Wall-Street-ul a contribuit la înarmarea Germaniei, au ieșit la iveală asemenea documente și cifre revelatoare, înscrisurile monopoliste din S.U.A. au fost cuprinse de o panică de necredincis. Iată bunăoară unul din documentele găsite în arhivele concernului american „Dupont“. Este stenograma unei convorbiri care a avut loc în 1925 între colonelul Simons și consilierul guvernamental american de atunci Allan Dulles. În cursul acestei convorbiri Dulles a explicat în teroculorului său că cercurii conducătoare americane nu pot admite să fie date publicității cifrele pe care le posedă cu privire la reînarmarea secretă a Germaniei, „deoarece — a afirmat textual Allan Dulles — acest lucru ar dăuna intereselor Americii“, adică intereselor marelui capital american.

Tot pentru a nu „dăuna“ probabil intereselor... Americii „unul din cei mai apropiați colaboratori ai dullesilor, afaceriștii William Draper, reprezentantul băncii Dillon Read and Company“ lucrase mină în mină cu trustul lui Thyssen. Comisia senatului american a găsit și în această privință un document care vorbește de la sine și anume o scrisoare prin care, în 1930, Draper promitea „frăților inconnor“ importante subvenții în dolari trustului german „Vereinigte Stahlwerke“.

Și acum, încă un document care demască: poartă numărul N. J. 9636 și dă în vileag legăturile secrete dintre cei doi iganți ai capitalului americano-german: International Nickel Trust“ care contrazică 85 la sută din producția de nichel „fărilor metaliste și I. G. Farbenindustrie, concernul fără de care Germania hitleristă n-ar fi putut să dezlănțuie cel e-al doilea război mondial. Directorul și recristorul marelui trust american al nichelului și deci organizatorul principal al găturilor acestuia cu concernul chimic hitlerist, înaintea celui de al doilea război mondial nu era altul decât același misterios și-și fărâmiște forțele.

Cînd însă în 1942 pină și senatorul american Harry Truman (care a devenit apoi președintele S.U.A.), a fost silit să acuze în mod public trustul american „Standard Oil“ de înaltă trădare, arătînd că cel mai mare trust american a livrat Germaniei, chiar după intrarea S.U.A. în război, materiale de război, atunci a devenit mai limpede pentru opinia publică mondială că Wall-Street-ul lupta de fapt pe două fronturi: împotriva Germaniei fasciste și... în favoarea acesteia.

Publicistul american Allan White a scris în această privință: „Puternicele corporații acționază pe ambele părți ale frontului. Familia Dupont, principala asociație a magnatilor, împarte controlul producției mondiale a fabricatorilor chimice cu „Imperial Chemical“ și I. G. Farbenindustrie“ din Germania și trimite Berlinului arme de contrabandă prin Olanda.“

Încă din 1938, „Standard Oil“ predase concernului german „I. G. Farbenindustrie“, cu care întreținea strînse legături, secretul producerii cauciucului sintetic — Butil. După intrarea S.U.A. în război, agenții lui Rockefeller au ajutat pe reprezentanții lui I. G. Farben să procure benzină pentru aviația hitleristă. Mei mult, trădînd fără scrupule interesele propriilor lor țări, patronii lui „Standard Oil“ au refuzat să producă gazolină pentru aviația americană, vînzînd în schimb lui I. G. Farben, secretul producerii Isoocanului și al altor produse chimice strategice.

In culisele marelui complot

Trecuseră aproape șase ani de la memoria reuniunii din 1932 de la „Casa Oțelului“ din Düsseldorf, unde Hitler își oferise serviciile Wall-Street-ului. Într-una din zilele lui noiembrie 1937, „unde va în America“ se ținea, în cel mai mare secret, o nouă „reuniune de afaceri“ americano-germană. De astă dată Wall-Street-ul era acela care-și oferea serviciile... În 1932, la „Stahlhaus“, un emisar al monopolurilor americane îl asculta pe Hitler expunîndu-și programul. În 1937, doi emisari ai lui Hitler îl ascultau pe bossii americani, expunîndu-și țelurile. Spre deosebire de „invitatul misterios“ de la Düsseldorf, numele celor doi reprezentanți ai lui Hitler erau cunoscute: baronul von Tippelskirch și baronul von Killinger (fostul ambasador hitlerist pe lângă guvernul fascist al lui Antonescu).

Saptele miliardari americani, în cap cu patronii lui „Dupont“ și „General Motors“ au luat parte la această reuniune, în cadrul căreia Alfred Slawn, președintele concernului „General Motors“ și Lamont Dupont, conducătorul trustului „Dupont“ s-au angajat să susțină „pe toate căile posibile politica germană“, de pregătire și dezlănțuire a agresiunii împotriva Uniunii Sovietice.

Protocolul încheiat la terminarea reuniunii consemnează angajamentul miliardarilor americani: „Vom fi recunoscuți pentru fiecare serviciu pe care ni-l pot face în această privință, prietenii noștri germani“.

În cartea sa „Patente pentru Hitler“, economistul german Günther Reimann arată că tocmai tranzacțiile colosale încheiate între concernele industriale germane și monopolurile americane, constituiau „arma secretă“ a celui de al treilea Reich.

„In fond — scrie Reimann — Hitler privea pe industriașii americani, legați de el în acest mod, ca pe aliații săi“. Și aliații americani și cicii hitleriste nu s-au dezmințit. Astfel, în timp ce marile bănci americane „Chase National“, „I. G. Schröder“, „Dillon, Read & Co.“ și altele nu prudeau cu imprumuturile acordate trusturilor germane, 60 de uzine americane produceau cu întreaga lor capacitate armament modern pentru Germania. Numai uzinele „Opel“ ale lui „General-Motors“ au produs mai mult de jumătate din numărul de automobile necesare armatelor lui Hitler. Pentru ca legăturile de afaceri americano-germane să fie și mai cordiale, miliardarul Karl Bosch, fostul președinte al lui I. G. Farbenindustrie a fost cooptat în consiliul de administrație a lui „Fordwerke Companie“ din Germania, iar magnatul american din Ford (fiul lui Henry Ford), a devenit unul din conducătorii primipai ai filialei americane a lui „I. G. Farben“ — „American Chemical Corporation“.

Nici răposatul James Forrestal, pe atunci președinte al băncii „Dillon, Read and Co.“ nu s-a silit să figureze printre conducătorii lui „General Aniline and Film Corporation“, cea mai mare întreprindere a concernului german I. G. Farben pe teritoriul S.U.A.

Și lista acestor înrudiri complotiste se poate prelungea pe zeci de pagini...

„Al doilea front“ al Wall-Street-ului

Războiul pe care îl visaseră să-l pregătească monopolistii americano-germani se afla în plină desfășurare. În timp ce Armata Sovietică dădea lupte crâncine cu hoardele hitleriste, la Washington și la Londra nici măcar nu se lua cu seriozitate în considerare problema deschiderii celui de al doilea front care ar fi grăbit terminarea războiului silit armata hitleristă să-și fărâmiște forțele.

Cînd însă în 1942 pină și senatorul american Harry Truman (care a devenit apoi președintele S.U.A.), a fost silit să acuze în mod public trustul american „Standard Oil“ de înaltă trădare, arătînd că cel mai mare trust american a livrat Germaniei, chiar după intrarea S.U.A. în război, materiale de război, atunci a devenit mai limpede pentru opinia publică mondială că Wall-Street-ul lupta de fapt pe două fronturi: împotriva Germaniei fasciste și... în favoarea acesteia.

Publicistul american Allan White a scris în această privință: „Puternicele corporații acționază pe ambele părți ale frontului. Familia Dupont, principala asociație a magnatilor, împarte controlul producției mondiale a fabricatorilor chimice cu „Imperial Chemical“ și I. G. Farbenindustrie“ din Germania și trimite Berlinului arme de contrabandă prin Olanda.“

Încă din 1938, „Standard Oil“ predase concernului german „I. G. Farbenindustrie“, cu care întreținea strînse legături, secretul producerii cauciucului sintetic — Butil. După intrarea S.U.A. în război, agenții lui Rockefeller au ajutat pe reprezentanții lui I. G. Farben să procure benzină pentru aviația hitleristă. Mei mult, trădînd fără scrupule interesele propriilor lor țări, patronii lui „Standard Oil“ au refuzat să producă gazolină pentru aviația americană, vînzînd în schimb lui I. G. Farben, secretul producerii Isoocanului și al altor produse chimice strategice.

Intr-un raport din 1943, descoperit în

arhivele concernului „I. G. Farbenindustrie“, se pot citi următoarele rânduri concludente: „Guvernul german a întrebant I. G. („I. G. Farbenindustrie“ — n. r.) dacă nu i-ar fi posibil ca pe baza relațiilor sale prietenești cu Standard Oil (sublinierea noastră — n. r.), să cumpere benzină și uleiuri de aviație în valoare de 20 milioane dolari pe numele său propriu, dar, delă fact, ca mandatat al guvernului german. Faptul că am reușit într-adevăr... a fost cu puțină numai grație concursului dat de „Standard Oil“.

Operînd astfel pe două fronturi, lucrînd în strînsă cîndășie cu inamicul propriilor țări, înainte și în timpul celui de al doilea război mondial, monopolistii americani ca și complicitii lor englezi și francezi poartă în mare parte răspunderea pentru cele 50 de milioane de victime omeneste pe care le-a făcut ultimul război mondial.

Că această din urmă vărsare de sînge a fost pentru Wall-Street una din cele mai bănoase afaceri o dovedește limpede următorul grafic al creșterii venitului net în milioane de dolari al concernelor din S.U.A. în anii 1933—1945, grafic întocmit de însăși Banca Federală de Rezerve din S.U.A.

1933	...	1700	1942	...	8700
1934	...	4200	1943	...	9800
1939	...	5900	1944	...	9900
1941	...	8500	1945	...	9000

Există însă o cifră și mai concludentă: 53 miliarde dolari au cîștigat de pe urma celui de al doilea război mondial potențaii Wall-Street-ului.

Unde reapeare Allan Dulles

Februarie 1943. Pe toate fronturile, eroicele armate sovietice loveau fără cruțare pe cotoropiri. Unul după altul, respinse acurările disperate ale trupurilor S.S. Zece de „Panzerdivisionen“ sînt nimicite prin loviturile năpraznice. Cotitura de la Stalingrad a pecetluit soarta războiului; este limpede acum: Hitler a pierdut!

Undeva în Elveția, „neutri“ sînt oameni care nu-și găsesc astîmpăr. Tăcîntul aparatelor telefonice le comunică situația de pe frontul de răzărit în ultima jumătate de oră sau chiar în ultimul minut dacă se poate. Legătura cu New-Yorkul și Washington-ul nu este întreruptă nici o clipă. Și acolo, oameni cu sufletul la gură, bancheri, afaceriști, politicieni și generali cuprîși de deznădejde invocă pină și ajutorul providenței pentru a stăvilii „tăvălugul rusesc“ care înaintea vertiginos spre apus... Conspiratorii americani sînt bulmășiți, și nu-și pot explica „miracolul sovietic“. Dar nu se poate sta cu brațele în cruce și în asemenea momente grele. Interesele Wall-Street-ului trebuie să fie asigurate; începe noua conspirație: salvarea aliatului german, chiar cu prețul sacrificării aliatului sovietic.

Pe șoseaua în serpentină ce traversează acea localitate elvețiană dominată de munții înzăpezii gonesc cu viteză neobișnuită două limuzine „Mercedes“. Cîrînd ambele mașini părănuie în parcul unui castel vinătoresc. În întîmpinarea celor veneți înșiși cîțiva oameni cu înfățișare foarte puțin... elvețiană. După saluturile de rigoare, musafirii sînt poțînți în... sala de așteptare. După cîteva clipe, într-una din încăperile castelului doi oameni cam de aceeași vîrstă își dau mîna. Primul se prezintă energic: „Paulus“. Al doilea pronunță asemenea unui consem: „Bull“. Discuția care urmează n-are nimic comun nici cu vinătoreșii și nici cu alpinismul.

Paulus discută în calitate de reprezentant al guvernului hitlerist. Bull are însă sărîcînări și puteri directe din partea Casei Albe. Cel ce dă tonul discuției este fratele american, care, după ce-și exprimă dezolarea pentru dezastrul militar al Germaniei hitleriste, propune să se ia în discuție posibilitatea unei păci separate între Germania hitleristă și puterile occidentale, în spatele Uniunii Sovietice.

În timpul convorbirii se pomonește din nou de un așa zis cordon sanitar împotriva bolșevismului și a panslavismului, se fac modificări pe hartă, se ciopîrșesc țări, se creează „federatii“, „blocuri“, dar mai ales se vorbește despre o Germanie mare sau cum spune americanul amfitrion: „O Germanie mare asemănătoare Statelor Unite“.

Au trecut cîțiva ani de la aceste străniri convorbiri. Germania hitleristă a fost zdrobită în războiul pe care ea însăși l-a dezlănțuit, cu sprijinul camuflat și necamuflat al monopolurilor anglo-americane. Odată cu visurile prădălnice ale călăilor nazisti s-au spulberat și cele ale bancherilor militaristi din Wall-Street și City. Și într-una din zilele anului 1948 Biroul Sovietic de Informații a publicat nota istorică „Falsificatorii Istoriei“ care, după ce demască rolul nefast al monopolurilor americano-engleze în pregătirea și dezlănțuirea celui de al doilea război mondial, întreprinde „josnicele încercări americane de a încheia o pace separată cu Germania lui Hitler în spatele Uniunii Sovietice“.

Cine era principala antagonistă al acestor peride trădări: nimeni altul decît același Allan Dulles, care la castelul vinătoresc din Elveția se prezentase sub numele Bull, pentru a purta tratativele secrete cu emisarul hitlerist, prințul Hohenzolne ce purta la rîndul lui numele conspirativ Paulus.

Dulesii nu reprezintă o dinastie de mari monopolisti, cum sînt bunăoară morganii, duponții, melonii. Dar dulesii americani ca și thyssenii germani au multe pe conștiință. De numele lor sînt legate multe din crimele săvîrșite în ultimele cîteva decenii de imperialismul american și unealta sa de război militarismul revanșard german.

D. BABOIAN

Scurte știri

Între Olanda și R.P. Chineză au fost încheiate contracte comerciale privind schimbul de mărfuri, în valoare de 850.000.000 franci francezi. Aceste prime contracte prevăd că Olanda va livra în deosebi produse farmaceutice, iar R.P. Chineză mătăsuri și ceai.

La 10 ianuarie, trei grupuri de avioane ale forțelor militare aeriene ale Armatei Populare Chineză au efectuat un raid asupra insulei Dacen și au distrus și avariat patru vase de război ale ciankaiștilor.

Conferința națională a Partidului Comunist Italian

ROMA 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 ianuarie, cea de a 4-a conferință națională a Partidului Comunist Italian și-a continuat lucrările. La discuții pe marginea raportului prezentat de Togliatti au luat cuvîntu o serie de participanți la conferință.

Luigi Longo, secretar general adjunct al partidului, a subliniat că în prezent linia politică a Italiei este determinată de Confederația italiană a industriașilor, care împiedică o dezvoltare democratică a Italiei. Partidul democrat-cristin, a declarat Longo, s-a pus la dispoziția monopolurilor, adică a celor forțe care în trecut au creat fascismul.

Longo a expus apoi programul partidului comunist în domeniul economiei. Pesi, secretar al organizației din Liguria a partidului comunist, a arătat că monopolurile intensifică ofensiva împotriva nivelului de trai al oamenilor muncii.

Giacomio Pellegrini, secretar al organizației din Veneto a partidului comunist, a vorbit despre sarcinile partidului în munca dusă în rîndul maselor catolice, subliniind necesitatea întăririi și lărgirii legăturilor cu acestea.

Telegrama adresată lui Ciu En-lai de Dag Hammarskjöld

PEKIN 11 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 11 ianuarie, Ciu En-lai, Premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineză și ministru al Afacerilor Externe, a primit următoarea telegramă de mulțumiri adresată de Dag Hammarskjöld, secretar general al Organizației Națiunilor Unite, în momentul plecării sale din China: „Părăsind țara dumneavoastră doresc ca în numele colegilor mei și în numele meu personal să vă transmit mulțumiri pentru primirea cordială pe care ne-ați făcut-o. Amabilitatea, ospitalitatea și bunăvoința de care au dat dovadă toți acei cu care am venit în contact, au făcut ca vizita noastră să fie de neuitat, fapt pentru care vă sîntem cu toții recunoscători. Vă rog să primiți sincerele mele mulțumiri și să transmiteți recunoștința noastră tuturor colegilor dumneavoastră“.

Mesașul lui Eisenhower cu privire la politica economică a S.U.A.

WASHINGTON 11 (Agerpres). — În ziua de 10 ianuarie a. c. a fost prezentat Congresului S.U.A. mesajul președintelui S.U.A. cu privire la politica economică externă a Statelor Unite.

Una din problemele de care Eisenhower s-a ocupat pe larg în acest mesaj este aceea a investițiilor de capital american în străinătate. Președintele S.U.A. a subliniat că în această privință, accentul trebuie pus în special pe stimularea investițiilor particulare.

O altă parte a mesajului este consacrată problemei reducerii tarifelor vamale. Pentru a doua oară în decurs de zece luni,

președintele S.U.A. supune Congresului un program apăsător de „liberalizare moderată“ a comerțului exterior al S.U.A. În cadrul acestui program el a propus o reducere a tarifelor vamale de 15 la sută, egalată pe o perioadă de trei ani.

Trebue însă subliniat că această apăsătoare liberalizare nu înscamnă nici decum că Statele Unite ar fi dispuse să renunțe la restricțiile pe care încearcă să le impună comerțului dintre Est și Vest. Cercurile oficiale americane nu intenționează să renunțe la politica de embargou ca mijloc de prestime politică și economică.

Complot armat împotriva republicii Costa-Rica

SAN JOSE (Costa-Rica) 11 (Agerpres). — Postul de radio din San Jose, capitala Republicii Costa-Rica, a transmis un comunicat anunțînd că un grup înarmat, vînzînd probabil din Nicaragua, a ocupat localitatea Villa Quiesada, situată în nordul țării. Această știre a provocat o vie agitație în întreaga țară. Guvernul costarican a declarat de înscărcinatul de afaceri al Republicii Nicaragua persoana non grata invadîndu-l să părăsească țara în termen de 24 ore pentru faptul că s-a amestecat în treburile interne ale acestei țări. La San Jose circulă zvonul că toate comunicațiile aeriene în țară și cu străinătatea au fost suspendate.

Costa-Rica nu dispune de o armată ci numai de o mică forță polițienească.

DIN LUPTA ȘI VIATA tineretului de peste hotare

Impotriva reținerii studenților chinezi de către guvernul S. U. A.

PEKIN 11 (Agerpres). — China Nouă transmite: Un grup de studenți chinezi înapoiați recent în patrie din Statele Unite, a dat publicității o scrisoare deschisă în care protestează împotriva reținerii studenților chinezi de către guvernul Statelor Unite. În scrisoare se spune printre altele:

„Sîntem dintre aceia care au fost reținuți timp îndelungat în S.U.A. deoarece guvernul american nu ne-a permis să ne înapoiem în patrie.“

Tratativele duse la Geneva de guvernul nostru și de guvernul S.U.A. au făcut ca în cele din urmă unul dintre noi să putem pleca spre patrie.

„Dar cei mai mulți dintre studenții chinezi continuă să fie reținuți în S. U. A. nepermîndu-li-se să se întoarcă la familiile lor.“

Noi afilieri la F. M. T. D.

BUDAPESTA 11 (Agerpres). — M.T.I. transmite: Serviciul de presă al Federației Mondiale a Tineretului Democrat anunță că noi organizații s-au afiliat la F.M.T.D. Recent, Uniunea Tineretului din Marbang (Coasta de Aur) a cerut să fie

Înființarea tineretului din R. P. Polonă și R. Cehoslovacă

VARSOVIA 11 (Agerpres). — P. A. P. transmite: La 9 ianuarie a avut loc în orașul polonez Bielsko-Biala o întîlnire a tineretului polonez și cehoslovac, care s-a desfășurat sub lozina intensificării luptei împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, împotriva reînvierii wehrmachtului hitlerist, în sprijinul hotărîrilor conferinței de la Moscova a țărilor europene cu privire la asigurarea păcii și securității în Europa.

Impotriva militarizării tineretului vestgerman

Pentru pace și unitate țării sale, tineretul german luptă cu avînt împotriva militarizării războinice ale guvernului de la Bonn, împotriva planurilor aventuriste ale imperialismului american.

În fotografie: o demonstrație de protest împotriva remilitarizării la Hamburg. Pe una din pancarte se poate citi: „Sîntem împotriva recrutării“.

Poporul chinez este hotărît să elibereze Taiwanul

PEKIN 11 (Agerpres). — TASS transmite: În întreaga țară se desfășoară o largă campanie populară de protest împotriva ocupării ilegale de către Statele Unite a insulei Taiwan — teritoriul chinez. Oamenii muncii condamnă tratatul militar americano-ciankaișt și își iau angajamentul să contribuie prin toate mijloacele la eliberarea Taiwanului.

Mîtinguri de masă au avut loc la Sanchai, Șenian (Mukden), Uhan, Daini, Hançijou, Kanton, Fucijou și în alte orașuri mari ale țării. La adunările reprezentanților populației din regiunile de pe litoral ale provinciilor Fujian și Cijetian, unde bandele gominandiste au făcut incursiuni, au fost adoptate rezoluții în care se subliniază că numai eliberarea Taiwanului și nimicirea cicii corupți a lui Ciu Kai-și pot asigura poporul chinez o viață pașnică.

În vederea sprijinirii elberării Taiwanului, colectivele de la numeroase întreprinderi din Pekin, Harbin, Ciunțin și alte orașe își iau angajamente sporite.

„Metalurgiștii de la furnalele Nr. 6 și Nr. 7 ale combinatului metalurgic din Anșan, care au îndeplinit înainte de termen planul pe anul 1954, declară în raportul lor: „Colectivul nostru nu se mulțumește cu rezultatele obținute. Noi vom da țării mai multă forță, vom lupta cu hotărîre împotriva tratatului militar americano-ciankaișt, ne vom consacra toate forțele cauzei elberării Taiwanului“.

Cultură fizică și sport

Campionatele internaționale de tenis de masă ale Franței

PARIS 11 (Agerpres) prin telefon: În sala „Coubertin“ din Paris au început luni campionatele internaționale de tenis de masă ale Franței, competiție la care participă cei mai valoroși jucători din Austria, Anglia, Belgia, Iugoslavia, Olanda, R.P.R., Saar și Franța.

În prima zi s-au desfășurat întrecerile pentru toate cele cinci probe. Jucătorii romîni au înregistrat performanțe bune, obținînd frumoase victorii asupra jucătorilor francezi, olandezi, austriaci și englezi.

În proba de simplu fete, campioana mondială Angelica Rozeanu a eliminat pe Van Kenen (Belgia) cu 3-0 și pe Franca Jeaonthen cu același scor. În sferturile de finală, reprezentanta noastră va juca cu Isaacs (Anglia). Două victorii a realizat și maeștrul sportului Sari Szasz. Ea a eliminat mai întii pe Vias (Franța) cu 3-0 și apoi pe cunoscuta jucătoare Haydon (Anglia) cu scorul de 3-2. După ce a eliminat pe Beolet (Franța) cu 3-0, tinăra Ella Zeller a fost înfruntată de Diana Rowe (Anglia) cu 3-2 într-un meci foarte disputat.

Dintre băieți, rezultate remarcabile au obținut M. Gantner, T. Reiter și T. Haraszti. În primul joc, Gantner l-a eliminat pe francezul Huy cu 3-0 ca apoi să se afirme în fața cunoscutului jucător francez Caffero pe care l-a învins cu 3-2. Maeștrul sportului Toma Reiter a obținut trei victorii cu scorul de 3-0 în fața jucătorilor Lerou (Franța), Totman (Saar) și Cor du Buy (Olanda). Tînărul nostru jucător T. Haraszti a eliminat din concurs pe Bujen (Franța), Demoulin (Franța) și Agopoff (Franța). Pesch a cîștigat la S. și J. Jonten, amîbî din Franța și a pierdut la Erlich cu 3-0.

În urma acestor rezultate în sferturile de finală la băieți s-au calificat 3 jucători romîni și 5 jucători francezi.

Un rezultat deosebit a înregistrat cuplul S. Szasz (R.P.R.) — Detournay (Franța) care a eliminat redutabilul cuplu Werli — Prizi din competiția de dublu fete cu scorul de 3-1. Fostul campion mondial englezul Leach a fost învins de francezul Lansky cu 3-1.

Iată alte rezultate tehnice înregistrate: dublu mixt: Werli (Austria), Caffero (Franța) — Szasz, Reiter (R. P. R.) 3-0; Rozeanu-Haraszti (R.P.R.) — Schneider, Feberbach (Saar) 3-0; dublu fete: Rozeanu, Zeller (R.P.R.) — Manigan, Schan (Saar) 3-0; Rozeanu, Zeller — Watal, Rogagnou (Franța) 3-0; dublu băieți: Gontou, Huy (Franța) — Reiter, Haraszti 3-2; Pesch, Gantner — Demoulin (Franța), Gherghevič (Iugoslavia) 3-0.

Campionatele internaționale de tenis de masă ale Franței vor lua sfîrșit miercuri seara.

Un grup de schiori din R.P.F. se va antrena în U.R.S.S.

La invitația Comitetului pentru cultură fizică și sport de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., marți dimineața a părăsit Capitala, plecînd la Moscova, un grup de schiori din R.P.R., care va participa la o serie de antrenamente în comun cu cei mai buni schiori sovietici.

Din delegația schiorilor romîni fac parte M. Aldescu, C. Enache, M. Crăciun, C. Crăciun, I. Smedrea, I. Cîmpoia, Gh. Olteanu și alții.

(Agerpres)

SPECTACOLE

MIERCURI 12 IANUARIE 1955

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Rigoleto; Teatrul de Stat de Operă: Casa de trei tele; Național „I. L. Caragiale“ (Studio): Nunta lui Kreacinski; Național „I. L. Caragiale“ (Comedia): Mafai Millo sau Căruta cu pajale; Municipal: Arcul de Triumf; Tineretului: Stie Copperfield (ora 19); Studiu: Actoriul de film „C. Năstăra“; Mincinoșii; Armatei (8-dul G-ra): Maghiaru; De partea cealaltă; Armatei (Calea 13 Septembrie); Jucătorii de cărți și Căștorii; Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Tania; Ansamblul de Estradă al R.P.R. Fără mînuși (ora 20, în sala din Calea Victoriei).

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: Măi țire ca noaptea; Republica: Bănuțul; București: Tineretului, Alex. Sahia: Copiii partizanului; Infrînșă între popoare, Gh. Doja: Libertății; Stele vesele; Maxim Gorki: Antioipa de aur, Valsul pe gheață, Zmeul cel rău; Timpuți noi; În munții Krasnarsk, Vala trandafirilor, Sport sovietic nr. 8; Elena Pavel: Alarmă la circ; Lumina; Chirbici; Iuliu Suedez, Turbulențiar; Victoria; Misterul lacului din munți; Alex. Popov, Arta; Caut o nevastă; 8 Martie, Muncă; Futurul pe Nigrul Vasile Roaită; Locotenentul lui Rekeci; Unirea; Sluga la dot stăpîni; Cultural; Campioni noștri; Constantin David; Sulete zburător; Măi țire; Cîrcul; T. Vladimirescu, N. Bălcescu; Clochenerii; Aurel Vlaicu; Ordinal Anna; Popular; Povestea micului cocoadă; M. Eminescu; Asaltul fortului; Illu. Pintile; Documentul mistos; Măi țire; Măgistrul balului rus; Volga; Destinul Marinei Viesenko; I. Măi; Copilul Dunării; Gh. Coșbuc; Eșava din largul mării; Războiul. Poemul dragostei; Olga Banche; Zilele minții.